

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 4, No 4 (1953)

Analyses

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17572](https://doi.org/10.12681/jhvms.17572)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1953). Analyses. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 4(4), 520–523.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17572>

R E S U M É

Méthode graphique rapide pour la composition
des rations alimentaires

P a r

Dr. P. C a l a i s s a k i s

Chef de Travaux de Zootechnie

Ecole des Hautes Etudes Agronomiques d'Athènes.

L'Auteur dans le but de rendre la composition des rations alimentaires plus aisée a procédé à une amélioration notable de la méthode graphique de Neubauer de telle manière que le défaut principal de celle-ci, qui consiste à la difficulté de couvrir complètement le déficit de la ration en matière sèche, est corrigé.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

P. SENEVIRATNE & P. B. K. PILLAL: Ἐνδοφλέβιος ἀναισθησία διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσως Νατριούχου Κεμιθάλ. (Intravenous anaesthesia by the use of Kemithal Sodium of I. C. I. Veterinary Record, 22 Αὐγούστου 1953, σελ. 537).

Οἱ συγγραφεῖς πειραματισθέντες ἐπὶ 130 περιπτώσεων εἰς μικρὰ ἰδίως ζῶα κατέληξαν εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

α) Δὲν σημειοῦται στάδιον διεγέρσεως πρὸ τῆς ἐπαγωγῆς εἰς τὴν ἀναισθησίαν.

β) Ἡ ἀναισθησία εἶναι τελεία μετὰ 1 ἕως 3 λεπτά, ἤτοι ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἐνδοφλέβιος ἔνεσις.

γ) Ὁ βαθμὸς καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἀναισθησίας ποικίλλουσιν ἀπὸ 15 ἕως 45 λεπτὰ ἀναλόγως τῆς δόσεως.

δ) Ἡ ἀνάνηψις εἶναι ταχύτερα ἢ ὅσον διὰ τῶν ἄλλων βαρβιτουρικών, ἐπιταχύνεται δὲ διὰ τῆς χορηγήσεως Κοραμίνης ἢ καμποροῦχου Ἐλαίου.

ε) Ἐλαχίστη διεγερσις παρατηρεῖται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναισθησίας ὡς καὶ μετὰ τὴν ἀνάνηψιν.

στ) Διὰ τὴν πρόκλησιν ἀναισθησίας διαρκείας 20 περίπου λεπτῶν συνιστῶνται αἱ κάτωθι δόσεις :

Διὰ ζῶα κάτω τῶν 6 κιλῶν 0,065 γρ. ἀνὰ χλγρ. ζῶντος βάρους

Ἀπὸ 5 - 15 κιλά: 0,065 - 0,040 » » » » »

» 15 - 25 » 0,040 - 0,030 » » » » »

Ἀνω τῶν 25 κιλῶν: 0,030 - 0,025 » » » » »

Ἡ ἀναισθησία αὕτη δύναται νὰ συντηρηθῇ ἐπὶ 1 1/2 ὥραν εἰσέτι διὰ τῆς ἐπακολούθου χορηγήσεως τοῦ 1/3 τῆς ὡς ἄνω ἀρχικῆς δόσεως.

N. Δ. Τ.

P. MERCIER (Δ)ντοῦ τοῦ Ἑλλην. Ἰνστιτούτου Παστέρ): **Θρεπτικὸν ὑλικὸν Charman τροποποιηθὲν διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ πυογόνου Σταφυλοκόκκου.** (Ἑλληνικὴ Ἱατρικὴ, Μάιος 1953, σελ. 405).

Ὁ συγγραφεὺς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν γνωστὴν ἀντίστασιν τοῦ σταφυλοκόκκου ἔναντι τοῦ Χλωριούχου Νατρίου, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιτύχῃ ἐν θρεπτικῶν ὑλικῶν ὅπερ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐκλεκτικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σταφυλοκόκκου, ἐπειραματίσθη μὲ τὸ ὑλικὸν τοῦ Charman εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτεται ἀξιοῦσας ποσότητας Χλωριούχου Νατρίου.

Ἐκ τῆς λίαν ἐνδιαφερούσης ἐργασίας ταύτης προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ προσθήκη 10 % Χλωριούχου Νατρίου εἶναι ἀρίστη καὶ ὅτι τὸ θρεπτικὸν ὑλικὸν Charman οὕτω τροποποιηθὲν προσαρμόζεται τελείως εἰς τὴν εἰδικὴν καλλιέργειαν τοῦ σταφυλοκόκκου τοῦ ὁποῖου πᾶσαι αἱ βιολογικαὶ ιδιότητες διατηροῦνται ἀμείωτοι.

K. B. T.

M. NICOLIC : **Ἀποτελέσματα ἀντιλυσσικοῦ ἐμβολιασμοῦ ἀνθρώπων κατόπιν τραυματισμοῦ ὑπὸ λύκων.** (Zeitung f. Tropenmed. und Parasit, 1952, 3, 283 - 296. Ἐκ τῆς Revue de Pathologie Générale, 1953, No 645).

Κατὰ τὰς στατιστικὰς, ἡ θνησιμότης ἀνθρώπων ὑποβληθέντων εἰς ἀντιλυσσικὸν ἐμβολιασμὸν κατόπιν τραυματισμοῦ ὑπὸ λύκων, ἄνευ ἐργαστηριακῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς λύσσης, εἶναι, κατὰ μέσον ὄρον, 8.7 τοῖς ἑκατόν. Τὸ ποσοστὸν θανάτων ἐπὶ βεβαιουμένης λύσσης ἀνέρχεται εἰς 27 τοῖς ἑκατόν, εἰς 45 δὲ τοῖς ἑκατόν ἐπὶ τραυμάτων τοῦ προσώπου. Ἡ θνησιμότης ἀτόμων μὴ ὑποβληθέντων εἰς ἀντιλυσσικὴν θεραπείαν φθάνει εἰς 61 τοῖς ἑκατόν.

Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὸν μηχανισμὸν τῆς ἀντιλυσσικῆς ἀνοσίας καὶ εἰδικώτερον τὴν θεωρίαν τῆς προστασίας τῶν νευρικῶν κυττάρων διὰ μιᾶς ἐνδοτοξίνης τοῦ θανατωθέντος σταθεροῦ τοῦ ἔναντι τοῦ τοῦ

τῶν ὁδῶν, (Σημ.: Πρόκειται περὶ τῆς θεωρίας τῆς ἀλληλοπαθείας - *interference* - ἢ κυτταρο-ἐμπλοκῆς) καὶ φρονεῖ ὅτι ὁ ἐμβολιασμός δι' ἐγχύσεως ἐφ' ἅπαξ ὀλοκλήρου τῆς δόσεως τοῦ χρησιμοποιηθησομένου ἐμβολίου πρέπει νὰ προτιμᾶται ἀντὶ τῶν διαδοχικῶν κατατετμημένων δόσεων. Χρησιμοποιῶν τὸ κατὰ Hemptt ἐμβόλιον ἐνεβολίασε 54 πειραματόζωα (κονί- κλους, ἰνδοχοίρους, ἐπίμυς) τὰ ὁποῖα ἐδοκιμάσθησαν 21 ἡμέρας βραδύτερον διὰ τοῦ ἰοῦ τῶν ὁδῶν. Ὅλα ἀντέστησαν εἰς τὴν μόλυνσιν, ἐνῶ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας 19 ἐπὶ 22 ὑπέκυψαν. Ἐπὶ 40 κονίκλων ἐμβολιασθέντων διὰ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς αὐτῆς ποσότητος ἐμβολίου, χορηγηθέντος ὅμως εἰς 5 ἴσας δόσεις ἐπὶ ἰσαριθμούς ἡμέρας, καὶ εἶτα δοκιμασθέντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω συνθήκας, ὑπέκυψαν 5 (13.1%) εἰς τὴν λύσσαν.

Βασίζομενος εἰς τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις του ὁ συγγραφεὺς συνιστᾷ τὴν χρησιμοποίησιν μεγάλης δόσεως ἀδρανοῦς ἐμβολίου ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰς περιπτώσεις τραυματισμοῦ ἀνθρώπων ὑπὸ λύκων. Ἡ μέθοδος αὕτη, κατὰ τὰ ἀναφερόμενα πειράματα, φαίνεται ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ χωρὶς σοβαρὰς συνεπείας.

E. M.

FATHIR R., BARAFROUKTHE A., CHARIF V. et FERRAT M.:

Μία νέα μέθοδος θεραπείας τῆς Μάλιος. Combined Anamorve-Sulphadiazine and Mallein-Sulphamezathine Treatments for Equine Glanders (Arch. Instit Hessarek 1952-7-22).

Μία νέα μέθοδος ἣτις ὑποστηρίζεται ὅτι ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἀποτελεσματικὴν θεραπείαν τῆς Μάλιος, ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τῆς Περσίας, χώρας εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τὸ ποσοστὸν τῆς Μάλιος ἀνῆρχετο εἰς 12% μεταξὺ τῶν ἵππων τοῦ Στρατεύματος.

Ἡ νέα αὕτη θεραπεία συνίσταται εἰς τὴν σύγχρονον ἐγχυσιν εἴτε Μαλείνης, εἴτε φορομούχου ἐμβολίου παρασκευασθέντος ἐκ βακίλλων τῆς Μάλιος ἐν συνδυασμῷ μεθ' ἐνὸς σουλφοναμιδικοῦ παρασκευάσματος.

Οὕτω 400 ἵπποι εἶτε μὲ κλινικὰς ἐκδηλώσεις τῆς νόσου εἴτε μόνον θετικῶς ἀντιδρῶντες εἰς τὴν διὰ μαλείνης δοκιμασίαν, ὑπεβλήθησαν εἰς θεραπείαν δι' ἐνὸς ἐμβολίου ἀποκληθέντος «Anamorve» εἰς δόσεις 5 κ.ἐκ. ὑποδορίως καὶ ἡμερησίως ἐπὶ 30 συνεχεῖς ἡμέρας, ἐν συνδυασμῷ μετὰ σουλφαδιαζίνης εἰς δόσιν 5 γραμ. ἡμερησίως ἐπὶ 5 συνεχεῖς ἡμέρας. Ἡ θεραπευτικὴ αὕτη ἀγωγή κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἐρευνητῶν ὑποστηριζόμενα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἴασιν ποσοστοῦ 96%, τῆς ἀντιδράσεως εἰς τὴν μαλείνην συγχρόνως μετατραπέισης εἰς ἀρνητικὴν ὕστερον ἀπὸ ποιικίλλα χρονικὰ διαστήματα.

Εἰς ἓνα μικρὸν ἀριθμὸν περιστατικῶν ἐχρησιμοποιήθη ἀντὶ τοῦ ἐμβολίου Anamorve, ἢ μαλείνη, ἀντὶ δὲ τῆς σουλφαδιαζίνης ἢ Σουλφαμεζα-

θίνη. Ἐκ τούτων ἡ μὲν σουλφαμεξαθίνη, ἐχορηγήθη εἰς τὴν αὐτὴν δόσιν ὡς καὶ ἡ σουλφαδιαζίνη, ἤτοι 5 γρ. ἡμερησίως, ἐπὶ 5 συνεχεῖς ἡμέρας, ἡ δὲ μαλεΐνη εἰς μίαν προϊόντως αὐξουσαν πυκνότητα. Οὕτω κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐχορηγεῖτο ποσότης 5 κ.έκ. μιᾶς διαλύσεως 1 : 1000, τὴν δευτέραν ἡμέραν 1 : 900, τὴν τρίτην 1 : 800 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, εἰς τρόπον ὥστε τὴν 19ην ἡμέραν ἡ πυκνότης τοῦ διαλύματος ἦτο 10 %. Κατὰ τὰς ὑπολοίπους 10 ἡμέρας ἐχορηγήθη ἀραίωμα 20 %. Τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου ταύτης ὑπῆρξαν ταυτόσημα πρὸς τὰ τῆς ἐτέρας μεθόδου (Anapomne - Σουλφαδιαζίνη).

Ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν ὑποβληθέντων εἰς θεραπείαν ἵππων διὰ τῆς δευτέρας μεθόδου δὲν ἐγνωστοποιήθη εἰσέτι. Παρὰ ταῦτα οἱ συγγραφεῖς εἰς τὰ συμπεράσματά των ἐκδηλοῦσι τὴν προτίμησίν των ὑπὲρ ταύτης. Ἐκ τῶν στατιστικῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ μαλεϊνισμοῦ ἐπὶ 18 μῆνας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς θεραπείας ἐπὶ 11 ἵππων, προσέκυψεν ἡ παρατήρησις ὅτι συνετελέσθη μία βαθμιαία ἐλάττωσις τοῦ ρυθμοῦ τῆς εὐαισθητοποιήσεως εἰς τὴν μαλεΐνην, τέλος δὲ καὶ ἡ ἐξαφάνισις τῆς εἰς πλείστας περιπτώσεις.

N. A. T.

S. F. M. DAVIES & S. B. KENDALL (τοῦ Κτηνιατρικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Weybridge τῆς Μ. Βρετανίας). **Ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς Σουλφαμεξαθίνης εἰς τὴν θεραπείαν τῆς Κοκκιδιάσεως τῶν Πουλερικῶν.** The Practical Application of Sulphamezathine therapy for Caecal Coccidiosis (Veterinary Record No 2 Ἰανουάριος 1954 Σελ. 19).

Οἱ Ἐρευνηταὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸν βιολογικὸν κύκλον τοῦ παθογόνου Κοκκιδίου *Eimeria Tenella* καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς Sulphamezathine ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐξελικτικῶν του μορφῶν, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πλέον ἀποτελεσματικὴ θεραπεία δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς χορηγήσεως τοῦ φαρμάκου τούτου εἰς ἀναλογίαν 0,2 % ἐντὸς τοῦ ποσίμου ὕδατος, εἰς δύο τριημέρους περιόδους θεραπείας διαχωριζομένας ὑπὸ διημέρου περιόδου ἀνευ παροχῆς τοῦ φαρμάκου (3-2-3). Διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης καθίσταται δυνατὴ μία πραγματικὴ ἐπίδρασις τῆς Σουλφαμεξαθίνης ἐφ' ὅλων τῶν ὁμάδων τῶν μολυνομένων πτηνῶν, ἐξαιρέσει ἐκείνων εἰς ἃς ἡ δι' ὠρίμων παρασίτων μόλυνσις ἔχει ἤδη ἐγκατασταθεῖ. Τὸ πλεονέκτημα τῆς μορφῆς ταύτης τῆς θεραπείας ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐκλεκτικὴ ἐπίδρασις τοῦ φαρμάκου ἐξασφαλίζει ὥστε τὸ μέγιστον μέρος τῶν παρασίτων νὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν πρωϊμοτάτην φάσιν τῆς δευτέρας σχιζογονικῆς περιόδου, ὅποτε ἡ θεραπεία ἀποβαίνει πλέον ἀποτελεσματικὴ, εἰς πολὺ μεγάλην ἀναλογίαν. Τέλος παρατηροῦν ὅτι ἡ ὑπέρβασις τῆς διημέρου ἀναστολῆς χορηγήσεως τοῦ φαρμάκου ἐπιδρᾷ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς καταπολεμήσεως τῆς παθίσεως ταύτης.

N. A. T.